Diumenge 13 (B) de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mc* 5,21-43): En aquell temps, havent fet Jesús novament la travessa en la barca cap a l'altra banda, s'aplegà una gran gentada al seu voltant, i ell era a la vora de la mar. I ve un dels caps de la sinagoga, de nom Jaire, i en veure'l cau als seus peus, i el pregava molt, dient: «La meva filleta està als últims; vine, imposa-li les mans perquè se salvi i visqui». I se n'anà amb ell. I el seguia una gran multitud, i l'oprimien.

I una dona que tenia hemorràgies feia dotze anys, i havia patit molt de part de nombrosos metges, i havia gastat tot el que tenia sense haver millorat gens, sinó que més aviat havia empitjorat, havent sentit parlar de Jesús, vingué entre la multitud per darrere i tocà el seu vestit. Perquè es deia: «Només que li toqui els vestits, seré salvada». I a l'instant s'assecà la font de la seva sang, i sentí en el seu cos que era guarida de la seva dolença. I, tot seguit, Jesús, adonant-se en si mateix que una força havia sortit d'ell, es girà cap a la multitud, i digué: «Qui m'ha tocat els vestits?». I deien els seus deixebles: «Veus la multitud que et comprimeix i dius: "Qui m'ha tocat?"». I mirava entorn per veure aquella que havia fet això. Però la dona, tement i tremolant, sabent el que s'havia esdevingut en ella, vingué i es prostrà davant ell i li va dir tota la veritat. I ell li digué: «Filla, la teva fe t'ha salvat. Ves-te'n en pau i sigues sana de la teva dolença».

I estant encara ell parlant, venen de part del cap de la sinagoga, dient: «La teva filla ha mort, per què molestes més el mestre?». Però Jesús, en sentir les paraules que es deien, diu al cap de la sinagoga: «No tinguis por, solament creu!». I no deixà que ningú el seguís més que Pere i Jaume i Joan, el germà de Jaume. I venen a la casa del cap de la sinagoga. I veu l'avalot i gent que plorava i feia grans planys, i entrant els diu: «Per què esteu torbats i ploreu? La noia no és morta, sinó que dorm». I es reien d'ell. Però ell, traient-los tots fora, pren el pare de la noia i la mare i els qui eren amb ell, i entra on era la noia. I agafant la mà de la noia, li diu: «Talithà, cum!» -que vol dir: «Noia, jo t'ho dic: Aixeca't!». I de seguida s'alçà la noia i caminava, ja que tenia dotze anys. I immediatament quedaren estupefactes amb un gran estupor. I els recomanà vivament que ningú no sabés això. I digué que li donessin de menjar.

© Albada Editorial / evangeli.net

«Solament creu!»

Fray Valentí SERRA i Fornell
(Barcelona, Espanya)

Avui, sant Marc ens presenta una gernació de necessitats que s'apropa a Jesús-Salvador cercant consol i salut. Fins i tot, aquell dia s'obrí pas entre la multitud un home anomenat Jaire, el cap de la sinagoga, per tal d'implorar la salut de la seva filleta: «La meva filleta està als últims; vine, imposa-li les mans perquè se salvi i visqui» (Mc 5,23).

Qui sap si aquell home coneixia Jesús de vista, de veure'l sovint a la sinagoga i, trobant-se tan desesperat, decidí invocar el seu ajut. En tot cas, Jesús copsant la fe d'aquell pare afligit accedí a la seva petició; només que mentre s'adreçava vers la seva casa arribà la nova que la noieta ja havia mort i que era inútil de molestar-lo: «La teva filla ha mort, per què molestes més el mestre?» (Mc 5,35).

Jesús, adonant-se de la situació, demanà a Jaire que no es deixés influir per l'ambient pessimista bo i dient-li: «No tinguis por, solament creu!» (Mc 5,36). Jesús demanà a aquell pare una fe més gran, capaç d'anar més enllà dels dubtes i de la por. En arribar a la casa de Jaire, el Messies retornà la vida a la noieta amb les paraules: «Talithà, cum!» -que vol dir: «Noia, jo t'ho dic: Aixeca't!» (Mc 5,41).

També nosaltres hauríem de tenir més fe, aquella fe que no dubta davant les dificultats i proves de la vida, i que sap madurar en el dolor a través de la nostra unió amb el Crist, tal com ens suggereix el papa Benet XVI en la seva encíclica Spe Salvi (Salvats per l'esperança): «El que guareix l'home no és esquivar el sofriment i fugir davant el dolor, sinó la capacitat d'acceptar la tribulació, madurar en ella i trobar-hi un sentit mitjançant la unió amb Crist, que ha sofert amb amor infinit».

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «'Jesús se'n va anar amb ell'. El cor de Crist, que es commou davant el dolor humà d'aquest home i de la seva jove filla, no roman indiferent davant dels nostres sofriments. Crist ens escolta sempre, però ens demana que anem a Ell amb fe» (Sant Joan Pau II)

- «No tinguem por, com aquella dona que no va tenir por d'anar a tocar la vora del mantell. No tinguem por. Correm per aquest camí, sempre amb la mirada fixa en Jesús» (Francesc)

- «El Senyor ressuscitat renova aquesta missió ('En nom meu ... imposaran les mans sobre els malalts, i es posaran bons': Mc 16,17-18) i la confirma per mitjà dels signes que l'Església realitza invocant el seu nom. Aquests signes manifesten d'una manera especial que Jesús és veritablement 'Déu que salva' (cf. Mt 1,21; Ac 4,12)» (Catecisme de l'Església Catòlica, n. 1.507)